

Ράδιο ΟΥΤΟΠΙΑ

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ 1995

Η. Ουτοπία, τα τριήμερα, οι μέρες, οι ώρες και οι στιγμές του, έξω απ' το στούντιο.

Το Ρ. Ουτοπία είναι ένας σταθμός της αδιαμεσολάβητης επικοινωνίας, της ριζοσπαστικής αντιεξουσιαστικής κριτικής, των αυτοοργανωμένων κοινωνικών αντιτάσεων.

Ένας σταθμός που δεν μπορεί να υπάρξει, παρά μόνο μαζί με τα άλλα κοινωνικά κομμάτια που οραματίζονται και αγωνίζονται για μια κοινωνία άμεσης δημοκρατίας, που δεν μπορεί παρά να είναι ένα ζωντανό κύτταρο του κινήματος. Δίνει τη δυνατότητα για ελεύθερη προσωπική έκφραση, αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Δίνει φωνή στα κινήματα, αλλά δεν είναι απλά megafωνό του.

Ξεκινώντας με το σκεπτικό αυτό, σταθερή επιδίωξη του Ρ. Ουτοπία είναι το ξεπέρασμα του διαχωρισμού πομπού-δέκτη, η ενίσχυση της αυτοοργανωμένης αντίστασης, η συμβολή στην ανάπτυξη των κινήματων. Δίνουμε, λοιπόν, τα μικρόφωνα άμεσα σ' αυτούς -ές που έχουν να εκφράσουν ένα λόγο σε σχέση με τα προηγούμενα, αλλά και συμμετέχουμε άμεσα σε κινήσεις μη ραδιοφωνικές (συζητήσεις, εκδηλώσεις, πορείες, καταλήψεις, πρωτοβουλίες...) Ο φόβος μας είναι να μην κοπεί ο ομφάλιος λώρος της ΟΥΤΟΠΙΑΣ από τα κοινωνικά δρώμενα, να μην αποκτήσουμε ένα χαρκτήρα ραδιο-ειδικών. Γι'αυτό θεωρούμε απαραίτητες τις μη ραδιοφωνικές παρεμβάσεις του

αυτοδιαχειριζόμενου ραδιοφώνου, γι' αυτό διοργανώνουμε, ανάμεσα σε άλλα, και αυτό το τριήμερο εκδηλώσεων.

Η Ουτοπία και το 3ήμερο εκδηλώσεων του 1995

Για τρεις μέρες φέτος στις 16/17/18 Ιούνη, ως ανικνεύσουμε τη γραμμή που ενώνει και δίνει νόημα στις πρακτικές μας όλων των

μην είναι δυνατό, αλλά είναι πάντα παρόν.

Ας στήσουμε, λοιπόν, το πανηγύρι της δικής μας ζωής κι ας δώσουμε στο λόγο μας όλα τα εργαλεία για να φανερωθεί έτσι όπως του αξίζει: αδιαμεσολάβητα. Η ουτοπία θα είναι στο πάρκο των σκύλων να παρουσιάσει όλα όσα έκανε όλη τη χρονιά, όσα προσπάθησε, όσα εκτίμησε κι όσα αποφάσισε. Με τη διάθεση να γίνει κάτι ανάλογο, καλεί τις υπόλοιπες ομάδες.

Οι συναυλίες και η οικονομική διάσταση του 3ημέρου

Διοργανώνοντας συναυλίες υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να αλωθούν οι ώρες τους απ' τη λογική των σαββατοπαιδιών. Η διάθεσή μας, όμως, είναι να έχει η ψυχαγωγία τη διάστασή της αντιεμπορευματικότητας. Χωρίς face control, χωρίς ονόματα κράτες, λογικές groupies και rock κατανάλωσης. Μ' ένα τέτοιο σκεπτικό οργανώσαμε τις συναυλίες και απευθυνθήκαμε στα' αντίστοιχα μουσικά σχήματα (διαπιστώνοντας, έτσι, πόσο περιορισμένες είναι οι επιλογές μας και φτάνοντας σχεδόν να ακυρώσουμε τη δεύτερη συναυλία). Τελικά, οι μπάντες που θα παίξουν στο 3ήμερο δεν έχουν αφήσει να γίνουν καταναλωτικό προϊόν στα μπαράκια (ούτε το επιθυμούν) ή έχουν φτιαχτεί ειδικά για τις εκδηλώσεις αυτές, κρατάνε μια στάση αξιοπρέπειας απέναντι σ' αυτό που κάνουν κι έχουν ένα περιεχόμενο που να αρθρώνει

προηγούμενων μηνών. Όσο κι αν προσπαθούν να κρύψουν και ν' απαξιώσουν τις αγώνες και τους αγώνες μας, όσο κι αν θέλουν να κατακερματίσουν τη δράση μας, ως αποδειξουμε ότι πίσω απ' όλα όσα γίναν -απ' την κατάληψη του πολυτεχνείου το Νοέμβριο μέχρι την πορεία ενάντια στη χρυσή αυγή, απ' τις κινήσεις αλληλεγγύης στους Ζαπατίστας μέχρι την αλληλεγγύη στους φυλακισμένους του κινήματος- κρύβεται ο ίδιος λόγος: η συνείδηση ότι το επαναστατικό πρόσταγμα μπορεί σήμερα να

Επιλέγοντας να είμαστε σε μια διαδικασία επικοινωνίας με την κοινωνία, να κρατάμε ανοικτά μονοπάτια με όλο το φάσμα του κινήματος, εκπέμφαμε τους προηγούμενους μήνες για μια σειρά από ζητήματα που, είτε εμείς τα θεωρήσαμε κομβικά για την ιστορία της αυτόνομης αντίστασης είτε -με μια αντίστοιχη θεώρηση- ήταν επιλογές άλλων ομάδων και συντρόφων. Ένα σημαντικό (σε ένταση, έκταση και ποιότητα) μέρος των εκπομπών μας ήταν αφιερωμένες στα θέματα αυτά. Για πολλά από αυτά, επιπλέον, επιδιώξαμε να πάρουμε θέση συλλογικά, να παρέμβουμε όπου χρειάστηκε κι όπου απαιτήθηκε, προσπαθήσαμε να συμμετέχουμε και μη ραδιοφωνικά.

Η διαρκής προσπάθειά μας για αδιαμεσολάβητη επικοινωνία και λειτουργία ενός αυτοοργανωμένου κοινωνικού ραδιοφώνου και τα ζητήματα αυτά, έδωσαν στην ΟΥΤΟΠΙΑ το νόημά της και χαράζουν τις προοπτικές για όλους τους επόμενους μήνες.

Αντίσταση στην προπαγάνδα τους. Πόλεμος στον πόλεμό τους.

Τρία χρόνια πολέμου στη Βοσνία, τέσσερα σε όλη την πρώην Γιουγκοσλαβία και μόνο οι ελληναίρες διανοούμενοι και τα media μαζί με το φασίστα Zirinofski μιλάνε και υποστηρίζουν το "ορθόδοξο τόξο", τις εθνικές εκκαθαρίσεις και τους βιασμούς.

Ακόμα και η ελληνική κυβέρνηση κάνει σieroφή (ας πούμε 90_) εγκαταλείποντας τον ηττημένο εθνικισμό της και προωθεί τη Νέα Μεγάλη Ιδέα: Ελλάδα, οικονομικός γίγαντας και ηγέτης των Βαλκανίων. Όσο όμως η "εθνική" οικονομία μας θα κατακτά χώρες και κυβερνήσεις στα Βαλκάνια, τόσο πιο υπεύθυνοι θα'μαστε όλοι μας για τη διάλυση του κοινωνικού ιστού, για την εξαθλίωση και τη φτώχεια των γειτονικών μας λαών.

Όσο η ειρήνη που επιβάλλει ο ιμπεριαλισμός (μαζί και ο ελληνικός) στη Βοσνία μοιάζει με την ησυχία του νεκροταφείου, ας μην ξεχνάμε ότι υπάρχουν άνθρωποι τόσο κοντά μας που υπερασπίζονται την ιδέα του να μη διαχωρίζονται με βάση τη θρησκεία ή την εθνική καταγωγή τους.

Ο σκύλος-νόμος, φύλακας στην αυλή των mediaφρεντικών

Αν πριν λίγους αιώνες, οι πλούσιοι χρειάζονταν μερικά εκπαιδευμένα σκυλιά για να φυλάνε τις επαύλεις τους, σήμερα τ' αφεντικά χρειάζονται νόμους για να φυλάνε την αυλή των θεαμάτων. Το '87 ένας νόμος έδωσε το σύνθημα για την επέλαση του κεφαλαίου στα media. Από 'κει και πέρα η εξέλιξη της μη-κρατικής ραδιοφωνίας και τηλεόρασης ήταν ένα πρότυπο ανταγωνιστικής ανάπτυξης και ελεύθερης αγοράς. Χωρίς παρεμβάσεις, τα media καθόρισαν για την πάρτη τους, επέβαλαν την οικονομία του κέρδους και καθάρισαν τους κανόνες του παιχνιδιού. Το '94 αρχίζει να συζητιέται ο νέος νόμος για τα ΜΜΕ, που αποτελεί και το τυπικό επίκρισμα για την οικονομία του θεάματος και της πληροφορίας. Αίτια η κατάληξη της ιστορίας, αν βέβαια η βιτρινα τους δε ράγιζε στους 92,5 και 107,7. Μπορεί οι υπόλοιποι να αγόρασαν τη θέση τους στην μπάντα, όμως, το ράδιο ΚΙΒΩΤΟΣ και το ράδιο ΟΥΤΟΠΙΑ τις κατέκτησαν στο δρόμο. Και μέχρι να νομιμοποιηθούν τη σιωπή, θα συνεχίσουμε επίμονα: ΔΕΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΕΚΠΟΜΠΗ ΜΑΣ. ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΛΟΓΟΥ.

Απαντώντας προληπτικά στα μελλοντικά σχέδια καταστολής

Οι καταλήψεις, είναι ο πυρήνας των επεισοδίων που σχεδιάζονται. Οι καταλήψεις, οπνοούσαν, είναι από τους πυρήνες, που στη μητρόπολη, μπορούν να δώσουν περιεχόμενο στην ανατρεπτική αμφισβήτηση, να εκτρέψουν την οργή των υποτελών. Έτσι, προληπτικά, εκκένωσαν τις καταλήψεις στις 16 Νοέμβρη, περιόρισαν, παρακλούθησαν και έλεγξαν κάθε "ύποπτη κίνηση ή συνάθροιση" και έστειλαν 26 καταλήψεις στα δικαστήρια. Την άλλη μέρα, δύο χιλιάδες μητροπολιτάνοι ανατρέπουν τα σχέδια του υπουργείου δημοσίας τάξεως και δίνουν μια προληπτική απάντηση σε κάθε μελλοντική προσπάθεια καταστολής. Οι τέσσερις καταλήψεις της Αθήνας έφτασαν για λίγο σε μία κατάσταση οριακή για την ύπαρξή τους, αλλά το ξεπέρασαν. Οι δίκες, πάντως, συνεχίστηκαν. Μετά από μία πρώτη αναβολή στις 17 γενάρη, πέντε μήνες μετά, οι καταλήψεις της Αλκαμένους αθώνωνται, της Αμαλίας παίρνουν αναβολή επ' αόριστο και της Καραγιάννη και Κεραμικού περιμένουν να δικαστούν.

Απ' την Chiapas, στη Θεσσαλονίκη

Η γραμμή που μας ενώνει

Πεντακόσιες μέρες συμπληρώθηκαν απ' την πρώτη γενάρη του '94, όταν ο EZLN κήρυξε τον πόλεμο στο μεξικάνικο κράτος. Δεκαεφτά μήνες που η φωνή των τσιταπάνεκων απόκτησε ένα περιεχόμενο πυρίνο. Πολεμώντας ενάντια στο μεξικάνικο στρατό και τις συμμορίες των μεγαλοτσιφλικιδών, καταλαμβάνοντας αγροτικές εκτάσεις και καίγοντας αρχεία, οι εξεγερμένοι του μεξικάνικου νότου πέρασαν τα σύνορα κι έγιναν υπόθεση όλων μας. Στον αγώνα των τσιταπάνεκων αναγνωρίσαμε όμεις το εαυτού μας -δίνοντας περιεχόμενο στην αλληλεγγύη μας και ορίζοντας την κριτική μας. Το Μάρτη, στη Θεσσαλονίκη, 400 άτομα (διαδηλώσαμε στους δρόμους την πεποίθησή ότι το πνεύμα του Zapata και του Μαγόν ζει.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΟΥ ΝΟΤΟΥ

Οι άνεμοι και οι θύελλες

Για χρόνια έσπερναν τον άνεμο του εθνικισμού, του ρατσισμού, της φασιστικής βίας. Για χρόνια το κράτος και τα media θρέφαν στην αγκαλιά τους, τους επιδοξους δολοφόνους. Τον Απρίλη αναγκάστηκαν να θερίσουν τη θύελλα της οργής μας. Στις 7 Απρίλη ο φασίστας Μανώλογλου επικείμενος να δολοφονήσει τους συντρόφους Ψαθά και Σταθάπουλο έξω από την κατάληξη της Αλκαμένους. Για ένα μήνα ο Σταθάπουλος στην εντατική του νοσοκομείου αντιμετώπισε "επανελημμένες απόπειρες δολοφονίας" απ' τους κρατικούς υπαλλήλους, τον αστυνομικό στρατό και τους υπηρέτες των δελτίων ειδήσεων. Για ένα μήνα ο σύντροφός μας παραλίγο να εξαπλήσει τα αποθέματα της ζωής και της ψυχής του. Εμείς, δεν είχαμε παρά να παλέψουμε ενάντια στα όριά μας, να ξεπεράσουμε τις δυνάμεις μας.

Ναι δεν "υπακούσαμε στην αστυνομία, και την αντιμετωπίσαμε με λιγότερο φόβο από όσο είμαστε υποχρεωμένοι, και συγκρουστήκαμε σώμα με σώμα. Και νιώσαμε, έστω για λίγο, την απαγορευμένη τρυφερότητα της θυμωμένης αλληλεγγύης, την απαγορευμένη λύσσα του οργανισμού δικίου.

Ναι διαδηλώσαμε για λίγα χιλιόμετρα, από μια πλατεία μέχρι μια λεωφόρο, και νιώσαμε τη χαρά του ξεπεράσματος κάποιων ορίων. Αλλά ήταν μια χαρά πικρή: ο Γιάννης δεν ήταν εκεί για να τη νιώσει, κι ύστερα λείπουν τόσο πολλοί Γιάννηδες και τόσες πολλές Γιάννες για να τη μοιραστήσουμε, να την πολλαπλασιάσουμε... (απόσπασμα προκήρυξης, μετά την πορεία στις 14 Απρίλη)

Οι φυλακισμένοι, τα δικαστήρια και η αλληλεγγύη

Ο Κυριάκος Μαζοκόπος πλήρωσε ακριβώς τη στάση του στην πρώτη δίκη και την άρνησή του να γίνει καταδότης. Περίπου πέντε χρόνια τιμάται στα δικαστήρια του ελληνικού κράτους η αξιοπρέπεια και η ευθύνη. Τόσο καιρό συμπλήρωσε στις φυλακές ο Μαζοκόπος, μέχρι την έφεσή του, όταν η ποινή του μειώθηκε απ' τα 17 στα 7 χρόνια. Περιμένουμε τώρα και την οριστική απελευθέρωσή του, αφού έχει συμπληρώσει τα 3/5 της ποινής του. Η ιστορία, πάντως, συνεχίζεται. Για το Μπαλάφα υπάρχει ακόμη ανοικτός λογαριασμός, που μεγάλωνε τα χρόνια που φυγοδικούσε κι αρνιόταν να παίξει στα παιχνίδια της ασφάλειας και της αντιτρομοκρατικής. Για τους Καρτζά, Κρητικόπουλο και Καμπούρη οι μέρες μετράνε λειψές, φυλακισμένοι εδώ και μήνες για τις στάσεις τους και τις επιλογές τους.

κάποιες κουβέντες, αντίστοιχες μ' αυτά που κι εμείς παλεύουμε.

Εισιτήριο, βέβαια, θα υπάρχει και θα το ζητάμε απ' όλους. Ένα εισιτήριο (600 δρχ.) που επιλέξαμε να είναι τόσο ώστε να καλύπτει αποκλειστικά το κόστος της διοργάνωσης (φέτος είναι 1.200.000). Για την ενίσχυση του Ράδιο Ουτοπία θα ζητάμε εθελοντική εισφορά απ' όσους εκτιμούν την προσπάθεια του σταθμού και κατανοούν το μέγεθος των οικονομικών απαιτήσεων του.

Οικονομικός απολογισμός 3ημέρου 1994

Οι περσινές εκδηλώσεις είχαν ένα ιδιαίτερα ανεβασμένο κόστος (1.700.000) επειδή επιλέξαμε να καλύψουμε τις μετακινήσεις των συντρόφων που ήρθαν από Τουρκία και Κύπρο. Αφού κλείσαμε τους λογαριασμούς μας διαπιστώθηκε ένα υπόλοιπο 600.000, που από τα πριν είχαμε αποφασίσει ότι δε θα ενισχύσει μόνο την ΟΥΤΟΠΙΑ, αλλά και άλλες αντίστοιχες συλλογικότητες και προσπάθειες. Αναλυτικά, τα χρήματα δόθηκαν:

-- Ράδιο Ουτοπία (370000). Για αντικατάσταση της κονσόλας και ενός μηχανήματος εκπομπής, που είχαν ανεπανόρθωτα φθαρεί από την πολύχρονη χρήση.

-- Ράδιο Κιβωτός (50000). Για να ξεπεραστεί ένα μεγάλο οικονομικό πρόβλημα που προέκυψε από την αναγκαστική αντικατάσταση ενός μηχανήματος ραδιοεξέσης.

-- Κατάληψη Villa Βαρβάρα (50000). Για ενίσχυση της

αντικατασταλτικής της προσπάθειας.

-- Αρνητές στράτευσης από Τουρκία (100000). Για κάλυψη των εξόδων μιας σειράς δικών που αντιμετώπιζαν.

-- Περιοδικό *apolitika* από Αγκυρα (30000). Για να καταφέρει να καλύψει τα έξοδα έκδοσης.

Σε περίπτωση που καλυφθεί το κόστος της διοργάνωσης και υπάρχει υπόλοιπο, τα χρήματα θα διαχειριστούν και φέτος με το ίδιο σκεπτικό.

αλλάζουν ονόματα ανάλογα με την κρατική πολιτική, με κρυμμένη την πραγματική τους ταυτότητα: οικονομικοί πρόσφυγες, η "πρώτη ύλη" δηλαδή για τα νέα οικονομικά θαύματα. Κι αν για τους πρόσφυγες η Θεσσαλονίκη είναι η μητρόπολη που συγκεντρώνονται, για τ' αφεντικά είναι η μητρόπολη απ' όπου εφορμούν. Πράγματι, πολλές από τις εταιρείες που τώρα θησαυρίζουν από την εξασθλίωση των κοινωνιών του πρώην υπαρκτού έχουν την έδρα τους στη Θεσσαλονίκη.

Ένα άσχημο συντίθεται μπροστά στα μάτια των κατοίκων αυτής της πόλης. Γι' αυτό, αρχικά, επιλέξαμε να συζητήσουμε για το χώρο απ' όπου ηγάζει, στο μεγαλύτερο μέρος, η εξασθλίωση για τους υποτελείς: την εργασία και την παραγωγή. Πιάνοντας, όμως, ένα προς ένα τα ζητήματα - από τη μαύρη εργασία μέχρι την κατάργηση της ασφάλισης μέχρι τον κατακερματισμό των προλετάρων, όλα

μαρτυρούν, απ' ευθείας, το ίδιο πράγμα: ότι έχουμε να κάνουμε με μια συνολική κρίση και συνάμα με μια συνολική αναδιάρθρωση του κεφαλαίου, κι αυτά σε παγκόσμιο επίπεδο. Παιρνουμε, λοιπόν, το ρίσκο να συζητήσουμε το πιο συνολικό, ορίζοντας δύο συζητήσεις: το σάββατο για τα συμπτώματα και τις αιτίες της κρίσης και την κυριακή για τις προτάσεις του ξεπερασμάτος της και την προοπτική της συνολικής αντιπαράθεσης των υποτελών.

Οι συζητήσεις στις 17 και 18 Ιούνη

Στην πόλη της Θεσσαλονίκης, η ιστορία παίρνει την εκδικησή της. Κάμποσες δεκαετίες μετά τα εθνικιστικά πογκρόμ και τη βίαιη ελληνοποίηση της πόλης, στους δρόμους της ακούς ξανά δεκάδες διαλέκτους, ενώ οι γειτονιές της γεμίζουν από τους δραπετές των βαλκανικών πολέμων και των σοσιαλιστικών καταρρεύσεων.

Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι, στα επίσημα δελτία

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΝΟΧΕΣ ΣΙΩΠΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΗΛΙΘΙΕΣ ΦΛΥΑΡΙΕΣ